

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ ФЛОРЕНТИЙСКА НОЩ И САЛОМЕ

chitanka.info

I

— Как е хубава княгиня Саломе тази вечер! Как е хубава княгиня Саломе!

Аз не съм сириец, но все пак съм с гореща кръв! Роден съм там — на юг, край бреговете на Бялото море! Разбираш ли ти това, Саломе? Не. А за да разбереш — дошла си на „Флорентийска нощ“ и „Саломе“! От Уайлда, разбира се! Този Уайлд, който казва: „Обичам мъже с бъдеще и жени с минало“. А моето бъдеще, Саломе, е в твоето минало. Обичам твоето минало, Саломе, което сега е на 29 години. Не, впрочем ти си по-млада тази вечер! Ти си по-млада на електрическо осветление.

Колко хубаво е напудрена княгиня Саломе тази вечер! Колко хубаво! Тя седи три реда пред мене и се обръща често да гледа някаква дама, която, за щастие, седи зад мене. За щастие, разбира се, защото е стара... Саломе от партера, завесата се вдига!

Снежина във флорентийска нощ. Да, трябва да се признае, че Снежина има пълно право да се влюби в принца. Тя е още твърде млада... на вид, да не кажа — на сцената. Флорентийският принц дава 40 000 лв. А откъде ще вземе толкова пари Стаматов? Поне един бенефис да беше го споходил. Принцът обаче все пак прави жестове: той би дал 100 хиляди! Но измаменият съпруг се връща. Ех, тези скучни съпрузи, които винаги не навреме се връщат! Гвиди Барди е малко смутен.

— Хубаво играе този Стаматов — говори един пълничък мъж.

— Да, много е хубав Стаматов — допълня сухата женица на пълния мъж.

След словесния дуел принцът и Симоне сядат на почерпушка. Чудни работи стават на сцената. Симоне, сиреч Вл. Николов, взима една чаша вино и я плисва на пода. Запомнете! Вл. Николов плисва цяла чаша вино не в гърлото си, а на пода. Тъй иска авторът на трагедията. За тази жестокост Владо си отмъщава не на Уайлда, а на героя му. Нещастният принц! Симоне го гони най-първо с шпагата.

Не е хубаво един търговец да гони принцове с шпага. Принцовете винаги носят мантии, под които се крият четвероноги. Затова, когато аз напиша моята трагедия „Софийска нощ“ за владетеля на София, моят принц ще бъде гонен със сопи. И моят принц няма да бъде нито Ив. Дългнеков, нито Кокон Харизанов, нито д-р Папазов...

Но Владо Николов се хваща за ножа. Хваща се и Стаматов.

— Убий го — моли се Снежина на Стаматов.

Но подвига извършва не Стаматов, а Николов. Един принц по-малко на земята.

И... факт. Една жена обиква омразния си съпруг.

— Защо Бианка обиква Симоне?

— Защо Снежина приласкава Вл. Николов?... Защото той извърши най-великия подвиг в живота си: Владо разля една чаша вино на пода!... Саломе от партера, завесата пада!

II

Как е хубава княгиня Саломе тази нощ... Тя седи три реда пред мене. Големите ѝ зелени очи са малко уморени. Като бръшляна в двора им. Прическата е все тъй небрежна. Златната гривна на лявата ѝ ръка е малко потъмняла. Но в очите си Саломе е същата. Тези големи тъмнозелени очи, изпъстрени с черни точки!

— Програма ли искате? Заповядайте. Ще видите Оскар Уайлд и Дим. Бабев. Впрочем историята на Саломе вие я знаете, нали? Само че тогава сестричето на Саломе ми донесе собствения ми портрет с избодени очи. Страшно забавна е женската жестокост. Ех, ти, Саломе от партера, кой казва, че си стара мома и въобще мома? Но да гледаме Саломе на сцената.

Да, Юрий Яковлев се е постарал за постановката. Само че онзи палач заслужава да бъде предаден на друг палач за назидание. Но сириецът е влюбен. И аз съм влюбен, но не съм сириец.

— Аз искам да видя Йоана! Йоана! — моли и заплашва Саломе.

Нали е княгиня — молбата ѝ бива изпълнена. Излиза Кирков. Защо е толкова подплашен Кирков — не зная. Гласът му обаче съвсем не е пророчески. С такъв глас би се командувало рота в разсипан строй.

Младият сириец изважда късия си меч и иска да се самоубие. И понеже мечът не е достатъчен, той се простира така решително, че дъските изпращават по пода. Той е мъртъв. Да се плюнеш така героически на пода е подвиг. Но Саломе нито поглежда сириец а с разбития череп.

— Аз ще целуна твоята уста, Йоане!

Макар и пророк, Йоан бърка репликите си и се скрива в щерната.

Излизат Ирод и Иродиада: Коста Стоянов и Султана Николова.

Султана говори гениално зле. Затова пък Саломе танцува великолепно. Ирод е трогнат:

— Искай, каквото искаш, княгиньо Саломе!

Ламбрева се колебае.

— Искай главата на Султана Николова, княгиньо Саломе. Сега е случаят да се отърват от нея и театърът, и публиката!

Но Саломе иска главата на Йоана. Бедният и симпатичен Кирков! Него го обезглавяват, защото не си знаеше ролята. Саломе целува мъртвите устни. Ако Йоан беше влюбен, такава награда би била достатъчно изкупление за смъртта. Но влюбеният е Ирод и той заповядва да убият Саломе. Двама войници пробождат Ламбрева с дръжките на ножовете си... Саломе е мъртва. Мъртъв е и Йоан. Публиката ръкопляска и те и двамата се явяват живи. Разбирам: според библейската легенда на Йоана израства, нова глава и той смело може да се кланя с нея на публиката. Но мъртвата сценична Саломе защо е жива?... Защо ли?

Саломе, Саломе от партера, защото жената всъщност никога не умира, докато е млада и хубава.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.